

τος, ὅσον δὲν θὰ ἴσχυον δέκα ῥήτορες ἀπ' ἀμβωνος νὰ τὸ πράξωσιν.

Εἰργάσθη ἐπὶ ἐξήκοντα ὄλα ἔτη ὡς ὑπάλληλος, εἶτα ὡς συνεταιῖρος εἰς τὸ ἐν Ἀργυροστολίῳ κατάστημα τῶν ἀδελφῶν Θ. Ἀβλίου, βραδύτερον δ' ὡς ἔμπορος δι' ἴδιον λογαριασμόν. Καὶ καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ μακρὸν διάστημα τῶν συναλλαγῶν του δὲν ἔδωκε τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν παραπόνου ἢ αἰτιάσεως. Ποτὲ δὲν ἐπίκρανεν ἄνθρωπον. Ποτὲ δὲν ἀντέταξε τὸ ἐγὼ οὐδ' ὕψωσε τὴν φωνὴν κατὰ τοῦ ἄλλου. Ταπεινός, πρᾶος, ἀνεξίκακος, μακρόθυμος, δὲν ἐσκέπτετο ἢ τὸ ἀγαθόν. Ἡ πρὸς τὸν θεὸν πίστις καὶ ἡ εὐσέβεια του ἦτο παραδειγματική. Τὰς ὥρας τῆς μονώσεως καὶ ἀναφυγῆς του διήρχετο μελετῶν τὰς Γραφάς, οἷονεὶ συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ Θεοῦ. Θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἶπῃ περὶ αὐτοῦ: Ἴδού Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Τόσον ἄδολος καὶ ἀμόλυντος ἦτο ἡ ψυχὴ του, τὴν ὁποῖαν ποτὲ δὲν ἔνυξεν ὁ πειρασμὸς τῆς ἁμαρτίας. Ἐζῆσε κύριος τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, ὑπέρτερος τῶν ἀδυναμιῶν τῆς φύσεώς του, ὡς νὰ εἶχεν ἀποβάλει τὸ γήινον σκῆνωμα καὶ ἐκπνευματισθῆ ἐν τῇ πρὸς τὸ θεῖον ἀφοσίῳ καὶ ἀνατάσει τῆς διανοίας του. Ἦτο λαμπρὸς ἐκκλησιαστικὸς ποιητῆς καὶ συνέθεσεν ἐξόχους ὕμνους πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐχει δὲ περιγράψει ὅλην τὴν κοσμογονίαν ἐμμέτρως.

Ἀποκτήσας ἕξ τέκνα, εἰς τὰ ὁποῖα προσεπάθησε νὰ μεταδώσῃ, ἀντὶ πλούτου καὶ ἐφημέρων ἀγαθῶν, τὸ κάλλος τῆς θεοσεβοῦς του ψυχῆς, ἐκληροδότησεν εἰς αὐτὰ ὄνομα ζηλευτὸν καὶ ἐπίφθονον, κοιμηθεὶς ἐν εἰρήνῃ τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου τὴν 24ην Σεπτεμβρίου τοῦ 1901.

Σ' ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΕΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ

*Κλαίω τὰ περίσσια θέληττα ποῦ ἐκλειοῦσες
 'στὸ οὐράνιο τῆς ψυχῆς σου περιβόλι·
 κλαίω τὰ μικρὰ τὰ χρόνια ποῦ μετροῦσες,
 τὰ μάγια τῆς καρδιᾶς, τὴ γλύκα σου ὄλη.
 Κ' ἐνῶ μικρὸ γιὰ σὲ τὸ δάκρυ ρέει,
 κλαίω πιὸ μικρὰ τὴ μάννα ποῦ σὲ κλαίει.*

I. ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΣ